

har ligeledes stillet i udsigt, at udtagelsesbestemmelserne ligeledes vil gælde for andre europæiske virksomheders investeringer i den iranske olie-industri – så længe det nuværende politiske samarbejde mellem EU og USA vedr. Iran og Libyen fortsætter. USA har endvidere erklæret sig rede til at arbejde for, at der etableres undtagelsesbestemmelser i forhold til d'Amato-loven for konkrete europæiske virksomheders investeringer i Libyen.

Det fremgår af EU's ensidige erklæring, at den indgåede fælles forståelse mellem EU og USA om Helms-Burton og d'Amato-lovene ikke ændrer ved EU's principielle afstandstagen til de amerikanske sanktionsloves bestemmelser om sekundær boykot, tilbagevirkende kraft og ekstraterritoriale virkninger.

Konklusionsteksterne fra topmødet EU-USA den 18. maj 1998, der indeholder den ovennævnte fælles forståelse, vedlægges denne besvarelse. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 575

Til miljø- og energiministeren (9/6 98) af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Er det korrekt, når Ritzaus Bureau mandag den 8. juni 1998 meddelte, at det udstedte forbud mod brug af kartoffelnedvisningsmidlet diquat (handelsnavn Reglone) trækkes tilbage af Miljøstyrelsen i form af udstedelsen af en dispensation?«

Svar (15/6 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Reglone, der indeholder diquat som aktivstof, er optaget på kemikalielovens bilag 2, liste A (forbudslisten), jf. Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 673 af 20. august 1997. Det betyder, at midlet ikke har måttet importeres eller sælges siden 31. december 1997 og ikke må anvendes efter 1. oktober 1998.

I henhold til lovens § 35 f kan ministeren med den såkaldte recept/kontraktmodel dispensere

fra et sådant forbud, når der foreligger særlige omstændigheder. I bemærkningerne til denne regel nævnes blandt andet specialproduktioner, hvortil der ikke findes realistiske alternativer, som en sådan særlig situation.

Reglone har hidtil været anvendt dels til nedvisning af både kartofler og flere andre afgrøder, dels til ukrudtsbekæmpelse i en lang række afgrøder. I forbindelse med Bekæmpelsesmiddelrådets behandling af sagen om forbud mod Reglone udtalte rådet, at man »noterede sig, at et forbud mod diquat vil medføre erhvervs-mæssige konsekvenser grundet manglende alternativer i forbindelse med brugen af diquat som nedvisningsmiddel til kartofler og frøafgrøder, samt som ukrudtsmiddel mod specielle ukrudtsarter i visse frøafgrøder med stort plantedække...«

Miljøstyrelsen har oplyst mig om, at dispensationsansøgninger efter lovens § 35 f vedrørende brug af Reglone til nedvisning af dele af kartoffel- og frøproduktionen og til ukrudtsbekæmpelse i visse frøafgrøder for tiden er under behandling.

For den særlige dispensationsmodel efter § 35 f er fastlagt en praksis, der skal sikre, at eventuelle dispensationer kun gives i begrænset omfang – normalt kun for to til tre år – og kun til et anvendelsesområde, der rammes særligt hårdt af et forbud. En dispensation gives endvidere kun til det mindst mulige forbrug og altid i forbindelse med krav om udvikling eller afprøvning af produktionsmetoder uden brug af det forbudte middel. Hertil kommer vilkår om detaljeret kontrol med og årlig indberetning til Miljøstyrelsen om, hvilke avlere der får adgang til at bruge det forbudte middel og i hvilket kvantum.

En eventuel dispensation til brug af et forbudt bekæmpelsesmiddel kan således ses som en udfasningsperiode, hvor risikoen ved brug af midlet er væsentligt reduceret i forhold til den tidligere anvendelse. Jeg kan derfor slå fast, at mit forbud mod Reglone står ved magt, og jeg forventer naturligvis, at dispensationsansøgningerne behandles efter de ovenfor nævnte retningslinier, inden sagen forelægges til min afgørelse.